

(szino)líra

torzósótár

ÁHÍTAT

az érzések valahol a mélyben mindig összekeverődnek a gyermeki csodálkozó tekintetéből

egykor bőven zuhogott az áhítat finom kontrasztját képezve az egyetemes böjtnek a rozoga

kerti kiskaputól a hálósobáig s befutva törékeny aprócska ívet melyben csak a hiány szép mitológiája számít csöndben meggihent minden mozgás anyánk fáradt ölében nem létezett akkor még külön az önzés spontán kitörő izgalma és a tekintélyelvek alá szorított szemérem

a tárgyak játszottak velünk csipás ébredéstől a megkívánt alvásig s a könnyű álomban szinte

minden ott volt mitől a gyerek hazavágyik imák nélkül bimbózó ösztöneit le-
tapogatva s bár

gyanútlanágának nem létezett semmilyen metafizikus alapja léte a táguló terek természetes része volt majd csordogálni kezdett belé iskolapadokban valami tudásfélének nevezett olcsó siker körötte fűrtökben gyülekezett a holt szeretet s ahhoz már kevés volt minden gyülekezett

hogyan lábra kapó szorongásait átsegítse az aknákkal telehintett zónákon ár-
vulni kezdett nem találva istenét s egyre kevésbé sejtette mi a tét mialatt szokásos napi köreit a táblán leróttá

AHOGY

56 a kis brigittát az iskolában szinte mindenki csodálta sportosan fiús
volt a haja az elég meredek
lépcsőkön libbent kis szoknyája s bár a fehérneműben akkor még nem
léteztek az ezoterikus
színek nekünk elegendő volt egy kis kék vagy egy kis rózsaszínű látvány hogy
hatalmas ütés landoljon kamaszos szívünk táján pedig e korai szivárvány nem
alkalmas a továbbgondolásra
nem adatott még megfelelő rálátásunk az izgatató szőrös nagy pinára ma sem
tudom mi végre
kukucsáltunk hisz szerszámunk nem állt a harci képben legfeljebb a szájunk
s nem érdekelt
minket hogy egyszer majd imádjuk a szebbik nemet őrült rohangálások és
intrikák mögé bújt bennünk a szemantikailag feldolgozatlan szerelem inkább
a salakos udvaron fitogtattuk növény erőinket míg csak meg nem csapott min-
ket egy bús szemű fiú a kerítés tövénél vidnek sokkal több volt ez a kislány a
gondolatilag emésztetlen erénynél aminek valós jelentését akkoriban ter-
mészetesen nem tudtuk hová tenni ahogy barátunk aki a viszonzatlan vágy-
ban lassú ívben elkezdett senyedni máig különös eset nemsokára bambán
bandukolhattunk koporsója megett

AJÁNDÉK

a gyanú árnyéka tisztátalan világban már mindent belep lassan kételkedni
kezdesz magadban hogy körötted rend-e a rend s a kapott gesztus meddig is
analizálható s bizonyos helyzetekben miképpen volna jó érintetlenül maradni
mivel a napi pléhkeresztel nyakadba is szakadhat egy harki átmeneti terro-
ristáké és szélhámosoké akkor pedig te mint egy habkönnyű zsoké végig lo-
vagolhatod büntudattal az életed mely cinikus kaszálás ellen sosem volt
vértezett legfeljebb akkor lengett át merengő szemeid mögött a bánat ha
korlátolt felelősségű pöcsösök lesajnálta
két ereszkedő kézfogás között s üldözőktől vehette át az üldözött ártatlan
alsó szinteken még
fényesen csillogó medáliát miközben eme milljó karú lény a homályló túllo-
dalról integetve át hűségesen jelezte vissza a kétes ajándék nimbuszát ám a
kételem félelmes kórként már hatol is egyre beljebb a paranoiába futtatott
psziché mikroklimájában mind gyakrabban bizalmatlanul lenget valami torz

reflexet mely az érte nyúló kezét bántja és kezdi bekeríteni a hermeneutika gyanakvásra épülő nagy magánya s nem hiszi hogy valaki egyszer elmagyarazza ártatlanságát

57

AJÁNDÉKOZ

visszarévedni első ösztönös cselekedeteinkre dús érzelmek nélkül talán nem is lehet ahogyan jóságos izgalommal egykor elszenvedte a kigyerek a mára már véleményesnek tűnő mikulást
s a legkopottabb időben is megadatott jézuskája mert nem véletlenül ment át valamelyik drága a szobába későbbiekben a másik szobába olykor aprókat csengetve mivel az utód még zsenge
a rafinált lesre még nem forgatja ki a ruhásszekrény hátsó tereit így aztán minden áhítatra int
a kopott fehér ajtó felnyitásakor de névnapokon még az apró srácnak is volt kisebb bája mivel kileste hogy anyukának olykor van vattája s a sarki lepusztult boltba csikorgó bicajával nosza
eltekert s mivel soha nem volt miénk a kert az első utcai virágágyasokról összeszedtük elmúlt testvéremmel a kis kókadt csokrokat ha pedig alkalmunk volt mit anyánk úgy szeretett mezei virágokból szedegettünk jó sokat apánknak dohányboltból vittünk aprócska ajándékot az öreg
trafikos néni jóságosan ráérezett hogy a gyermek most ajándékozik és ha menet közben le is szív néhány slukkot majd nem emiatt dől össze a világ hanem ha túlnőjük ezt a kis apró harmóniát

